

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם ארנ"י אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "שופטים" – פרק יא

א ויפתח הגלעדי היתה גבור חיל והוא בן-אשה זונה ויולד
גלעד את-יפתח: ב ותלד אשת-גלעד לו בנים ויגדלו
בני-האשה ויגרשו את-יפתח ויאמרו לו לא-תנחל
בבית-אבינו כי בן-אשה אחרת אתה: ג ויברח יפתח מפני
אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל-יפתח אנשים ריקים
ויצאו עמו: ד ויהי מימים וילחמו בני-עמון עם-ישראל:
ה ויהי כאשר-נלחמו בני-עמון עם-ישראל וילכו זקני גלעד
לקחת את-יפתח מארץ טוב: ו ויאמרו ליפתח לכה והייתה
לנו לקצין ונלחמה בבני עמון: ז ויאמר יפתח לזקני גלעד
הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם
אלי עתה כאשר צר לכם: ח ויאמרו זקני גלעד אל-יפתח
לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית

לָנוּ לְרֹאשׁ לְכֹל יִשְׁבִי גִלְעָד: ט וַיֹּאמֶר יִפְתָּח אֶל־זִקְנֵי גִלְעָד
אִם־מְשִׁיבִים אַתֶּם אוֹתִי לְהִלָּחֵם בְּבָנֵי עַמּוּן וְנָתַן יְהוָה אוֹתָם
לְפָנַי אֲנֹכִי אֶהְיֶה לָּכֶם לְרֹאשׁ: י וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי־גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח
יְהוָה יְהִי שְׁמֵעַ בֵּינֹתֵינוּ אִם־לֹא כַדְבָרְךָ כֵּן נַעֲשֶׂה: יא וַיִּלֶּךְ
יִפְתָּח עִם־זִקְנֵי גִלְעָד וַיִּשְׁימוּ הָעַם אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וּלְקַצִּין
וַיְדַבֵּר יִפְתָּח אֶת־כָּל־דְּבָרָיו לְפָנַי יְהוָה בַּמִּצְפָּה: יב וַיִּשְׁלַח
יִפְתָּח מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוּן לֵאמֹר מִה־לִּי וְלָךְ כִּי־בָאתָ
אֵלַי לְהִלָּחֵם בְּאַרְצִי: יג וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוּן אֶל־מַלְאָכֵי
יִפְתָּח כִּי־לָקַח יִשְׂרָאֵל אֶת־אַרְצֵי בְעֵלוֹתוֹ מִמִּצְרַיִם מֵאַרְנוֹן
וְעַד־הַיַּבֵּק וְעַד־הַיַּרְדֵּן וְעַתָּה הָשִׁיבָה אֶתְהֶן בְּשָׁלוֹם: יד וַיּוֹסֶף
עוֹד יִפְתָּח וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוּן: טו וַיֹּאמֶר לוֹ
כֹּה אָמַר יִפְתָּח לֹא־לָקַח יִשְׂרָאֵל אֶת־אַרְץ מוֹאָב וְאֶת־אַרְץ
בְּנֵי עַמּוּן: טז כִּי בְעֵלוֹתָם מִמִּצְרַיִם וַיִּלֶּךְ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר
עַד־יַם־סוּף וַיָּבֹא קִדְשָׁה: יז וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים ו אֶל־מֶלֶךְ
אֲדוֹם ו לֵאמֹר אֶעֱבְרָה־נָא בְּאַרְצְךָ וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ אֲדוֹם וְגַם
אֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח וְלֹא אָבָה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשׁ: יח וַיִּלֶּךְ
בַּמִּדְבָּר וַיָּסֹב אֶת־אַרְץ אֲדוֹם וְאֶת־אַרְץ מוֹאָב וַיָּבֹא
מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ לְאַרְץ מוֹאָב וַיַּחֲנוּן בְּעֵבֶר אַרְנוֹן וְלֹא־בָאוּ

בְּגִבּוֹל מוֹאָב כִּי אֲרַנּוֹן גְּבוּל מוֹאָב: יט וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים
אֶל־סִיחּוֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ חֲשִׁבוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׂרָאֵל
נִעְבְּרָה־נָא בְּאֶרֶץ עַד־מְקוֹמִי: כ וְלֹא־הֶאֱמִין סִיחּוֹן
אֶת־יִשְׂרָאֵל עֵבֶר בְּגִבּוֹלוֹ וַיֹּאסֶף סִיחּוֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיַּחֲנוּ
בִּיהָצָה וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל: כא וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־סִיחּוֹן וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּם וַיִּירֶשׁ יִשְׂרָאֵל אֶת
כָּל־אֶרֶץ הָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַהִיא: כב וַיִּירָשׁוּ אֶת כָּל־גְּבוּל
הָאֱמֹרִי מֵאֲרַנּוֹן וְעַד־הַיַּבֵּק וּמִן־הַמִּדְבָּר וְעַד־הַיַּרְדֵּן: כג וְעַתָּה
יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוֹרִישׁ אֶת־הָאֱמֹרִי מִפְּנֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאֵתָה תִירָשְׁנוּ: כד הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יוֹרִישְׁךָ כְּמוֹשׁ אֱלֹהֶיךָ אוֹתוֹ
תִירֶשׁ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵינוּ אוֹתוֹ נִירֶשׁ:
כה וְעַתָּה הַטּוֹב הַטּוֹב אֲתָה מִבְּלָק בֶּן־צְפוּר מֶלֶךְ מוֹאָב הַרּוֹב רַב
עִם־יִשְׂרָאֵל אִם־נִלְחָם נִלְחָם בָּם: כו בְּשֶׁבֶת יִשְׂרָאֵל בְּחֲשִׁבוֹן
וּבְבִנּוֹתֶיהָ וּבְעֶרְעוֹר וּבְבִנּוֹתֶיהָ וּבְכָל־הָעָרִים אֲשֶׁר עַל־יַד־יְדֵי
אֲרַנּוֹן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וּמִדּוּעַ לֹא־הִצַּלְתֶּם בָּעֵת הַהִיא:
כז וְאַנְכִי לֹא־חָטָאתִי לָךְ וְאֵתָה עֲשֵׂה אֵתִי רָעָה לְהִלָּחֶם בִּי
יִשְׁפֹּט יְהוָה הַשֹּׁפֵט הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן:
כח וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל־דְּבָרֵי יִפְתָּח אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו:

כט וְתָהִי עַל־יִפְתָּח רוּחַ יְהוָה וַיַּעֲבֹר אֶת־הַגְּלֶעֶד וְאֶת־מִנְשָׁה
וַיַּעֲבֹר אֶת־מִצִּיפָה גְלֶעֶד וּמִמִּצִּיפָה גְלֶעֶד עָבַר בְּנֵי עַמּוֹן: ל וַיֵּדַר
יִפְתָּח גִּדְרָה לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם־נָתוּן תִּתֶּן אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן בְּיָדַי:
לא וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדֹּלְתַי בֵּיתִי לְקָרְאֹתִי בְּשׁוּבִי
בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן וְהָיָה לַיהוָה וְהַעֲלִיתָהּ עוֹלָה: לב וַיַּעֲבֹר
יִפְתָּח אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן לְהִלָּחֵם בָּם וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדוֹ: לג וַיִּכֶם
מֵעָרוֹעַר וְעַד־בּוֹאֲךָ מִנֵּית עֲשָׂרִים עִיר וְעַד אַבֵּל כְּרָמִים מִכָּה
גְּדוֹלָה מְאֹד וַיִּכְנְעוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: לד וַיָּבֹא יִפְתָּח
הַמִּצִּיפָה אֶל־בֵּיתוֹ וְהִנֵּה בָתוֹ יֹצֵאת לְקָרְאֹתוֹ בְּתַפִּים וּבְמַחְלוֹת
וְרַק הִיא יַחֲדָה אֵין־לוֹ מִמֶּנּוּ בֶן אוֹ־בַת: לה וַיְהִי כִּרְאוֹתוֹ
אוֹתָהּ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר אֲהֵה בְּתִי הַכְּרַע הַכְּרַעַתְנִי וְאֵת
הָיִיתָ בְּעַכְרִי וְאֲנֹכִי פָצִיתִי־פִי אֶל־יְהוָה וְלֹא אוֹכֵל לָשׁוּב:
לו וַתֹּאמֶר אֱלֹהֵי אָבִי פָצִיתָה אֶת־פִּיךָ אֶל־יְהוָה עֲשֵׂה לִּי כַּאֲשֶׁר
יֵצֵא מִפִּיךָ אַחֲרַי אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ יְהוָה נִקְמוֹת מֵאִבֶּיךָ מִבְּנֵי
עַמּוֹן: לז וַתֹּאמֶר אֶל־אֲבִיהָ יַעֲשֵׂה לִּי הַדָּבָר הַזֶּה הֲרִפָּה מִמֶּנִּי
שָׁנַיִם חֲדָשִׁים וְאַלְכָה וַיִּרְדֹּתִי עַל־הַהָרִים וְאַבְכָּה עַל־בְּתוּלֵי
אֲנֹכִי וְרַעִיתִי וְרַעוֹתַי: לח וַיֹּאמֶר לְכִי וַיִּשְׁלַח אוֹתָהּ שְׁנֵי חֲדָשִׁים
וַתֵּלֶךְ הִיא וְרַעוֹתֶיהָ וַתִּבְכְּ עַל־בְּתוּלֶיהָ עַל־הַהָרִים: לט וַיְהִי

מִקֵּץ ׀ שְׁנַיִם חֳדָשִׁים וַתָּשָׁב אֶל־אֲבִיהָ וַיַּעַשׂ לָהּ אֶת־נְדָרוֹ
אֲשֶׁר נָדָר וְהָיָא לֹא־יָדְעָה אִישׁ וַתְּהִי־חֹק בְּיִשְׂרָאֵל: ׀ מִמִּיָּמַי ׀
יְמִימָה תִּלְכְּנָה בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְתַנּוֹת לְבַת־יַפְתָּח הַגִּלְעָדִי
אַרְבַּעַת יָמִים בַּשָּׁנָה:

ספר "שופטים" – פרק יב

א וַיִּצְעַק אִישׁ אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֹר צְפוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לְיַפְתָּח מִדּוֹעַ ׀
עֲבֹרָתָ ׀ לְהִלָּחֵם בְּבְנֵי־עַמּוֹן וְלָנוּ לֹא קָרָאתָ לְלָכֶת עִמָּךְ בֵּיתְךָ
בְּשָׂרְךָ עָלֶיךָ בָּאֵשׁ: ב וַיֹּאמֶר יַפְתָּח אֲלֵיהֶם אִישׁ רִיב הָיִיתִי אֲנִי
וְעַמִּי וּבְנֵי־עַמּוֹן מְאֹד וְאֶזְעַק אֶתְכֶם וְלֹא־הוֹשַׁעְתֶּם אוֹתִי
מִיָּדָם: ג וַאֲרָאָה כִּי־אֵינְךָ מוֹשִׁיעַ וְאֲשִׁימָה נַפְשִׁי בְּכַפִּי וְאֶעֱבְרָה
אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּתְּנֶם יְהוָה בְּיָדִי וְלָמָּה עָלִיתֶם אֵלַי הַיּוֹם הַזֶּה
לְהִלָּחֵם בִּי: ד וַיִּקְבֹּץ יַפְתָּח אֶת־כָּל־אֲנָשֵׁי גִלְעָד וַיִּלָּחֶם
אֶת־אֶפְרַיִם וַיִּכּוּ אֲנָשֵׁי גִלְעָד אֶת־אֶפְרַיִם כִּי אָמְרוּ פְּלִיטִי
אֶפְרַיִם אַתֶּם גִּלְעָד בְּתוֹךְ אֶפְרַיִם בְּתוֹךְ מְנַשֶּׁה: ה וַיִּלְכְּדוּ גִלְעָד
אֶת־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְאֶפְרַיִם וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ פְּלִיטִי אֶפְרַיִם
אֶעֱבְרָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲנָשֵׁי־גִלְעָד הַאֲפָרַתִּי אַתָּה וַיֹּאמֶר ׀ לֹא:
ו וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶמְרָנָא שְׁבַלְתָּ וַיֹּאמֶר סְבַלְתָּ וְלֹא יָכִין לְדַבֵּר כֵּן

וַיֹּאחֲזוּ אוֹתוֹ וַיִּשְׁחַטוּהוּ אֶל־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן וַיִּפֹּל בַּעַת הַהֵיא
מֵאֲפְרַיִם אַרְבַּעִים וּשְׁנַיִם אֶלְפֵי: ז וַיִּשְׁפֹּט יִפְתָּח אֶת־יִשְׂרָאֵל
שֵׁשׁ שָׁנִים וַיָּמָת יִפְתָּח הַגְּלָעָדִי וַיִּקָּבֵר בְּעָרֵי גְלָעָד: ח וַיִּשְׁפֹּט
אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל אַבְצָן מִבֵּית לָחֶם: ט וַיְהִי־לוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים
וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת שֶׁלַח הַחוּצָה וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת הֵבִיא לְבָנָיו
מִן־הַחוּץ וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל שֶׁבַע שָׁנִים: י וַיָּמָת אַבְצָן וַיִּקָּבֵר
בְּבֵית לָחֶם: יא וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל אֵילֹון הַזְּבוּלָנִי
וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשֶׂר שָׁנִים: יב וַיָּמָת אֵילֹון הַזְּבוּלָנִי וַיִּקָּבֵר
בְּאֵילֹון בְּאֶרֶץ זְבוּלֹן: יג וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶבְדֹון
בֶּן־הַלֵּל הַפְּרָעָתוֹנִי: יד וַיְהִי־לוֹ אַרְבַּעִים בָּנִים וּשְׁלֹשִׁים בָּנֵי
בָּנִים רֹכְבִים עַל־שִׁבְעִים עָרָם וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה
שָׁנִים: טו וַיָּמָת עֶבְדֹון בֶּן־הַלֵּל הַפְּרָעָתוֹנִי וַיִּקָּבֵר בְּפְרָעָתוֹן
בְּאֶרֶץ אֲפְרַיִם בְּהַר הָעֵמֶלְקִי:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוטריי ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)